

นิราศเมืองแกลง

๑. ใครคือผู้แต่งเรื่อง “นิราศเมืองแกลง”
.....สุนทรภู่.....
๒. สุนทรภู่ได้แต่งระหว่างเดินทางจากไหนถึงไหน
.....กรุงเทพฯ ไปยังเมือง แกลง.....
๓. ขณะแต่งสุนทรภู่มีอายุเท่าไร
.....๒๑ ปี.....
๔. พรรณคดีสโมสรยกย่องกลอนนิราศใดเป็นยอดของกลอนนิราศ
.....นิราศภูเขาทอง.....
๕. นิราศใดเป็นเรื่องแรกของสุนทรภู่
.....นิราศเมืองแกลง.....
๖. นิราศเรื่องใดของสุนทรภู่ที่กล่าวกันว่าไพเราะที่สุด
.....นิราศภูเขาทอง.....
๗. เหตุใดสุนทรภู่จึงเดินทางไปยังเมืองแกลง
.....เพื่อไปเยี่ยมบิดาที่บวชอยู่.....
๘. สุนทรภู่ออกเดินทางโดย
.....ทางเรือ.....
๙. นิราศ หมายถึง
.....การพรรณนาถึง การจากกัน หรือจากที่อยู่ไปในที่ต่างๆ.....
๑๐. เมืองแกลงที่สุนทรภู่กล่าวถึง ปัจจุบันเป็นอำเภอในจังหวัดใด
.....จังหวัดระยอง.....
๑๑. ใครบ้างที่ร่วมเดินทางไปกับสุนทรภู่
.....น้อย , พุ่ม , แสง.....
๑๒. นิราศเมืองแกลง แต่งด้วยคำประพันธ์ชนิดใด
.....กลอนสุภาพ.....

๑๓. นีราศเมืองแกลง จะลงท้ายด้วยคำว่า
.....เอย.....
๑๔. บิดาของสุนทรภู่เป็นเจ้าอาวาสอยู่ที่วัดใด
.....วัดอารัญธรรมรังษี.....
๑๕. หลานสาวสองคนที่ดูแลสุนทรภู่ขณะที่ป่วยคือ
.....ม่วง , คำ.....
๑๖. องค์การใดประกาศยกย่องเกียรติคุณของสุนทรภู่
.....องค์การยูเนสโก.....
๑๗. นีราศเมืองแกลงมีลักษณะการตั้งชื่ออย่างไร
.....ตั้งชื่อตามสถานที่ที่ไป.....
๑๘. วัดแจ้งหมายถึง
.....วัดอรุณราชวราราม.....
๑๙. วันสุนทรภู่ตรงกับวันที่เท่าไรของทุกปี
.....๒๖ มิถุนายน.....
๒๐. สุนทรภู่ถึงแก่กรรมในรัชกาลใด
.....รัชกาลที่ ๔.....

ไวยาทยา

๑. อ.น.ก. เป็นนามปากกาของใคร
.....พระยาอุปกิตศิลป์สาร.....
๒. จากข้อ ๑ ย่อมาจากคำใด
.....อุปกิต นิม กาญจนาชิวะ.....
๓. ผู้แต่งมีจุดมุ่งหมายในการแต่งอย่างไร
.....เพื่ออธิบายความหมายของสำนวนให้เข้าใจตรงกัน.....
๔. สำนวนคืออะไร
.....ถ้อยคำที่เรียบเรียงไว้อย่างมีชั้นเชิง มีการเปรียบเทียบกับสิ่งต่างๆ.....
๕. ภาษิตคืออะไร
.....ข้อความที่กล่าวไว้ เป็นคติ ข้อคิดต่างๆ.....
๖. สำนวนใดบ้างที่กล่าวไว้ในบทเรียน
.....ปลาหมอตายเพราะปาก ขนทรายเข้าวัด เห็นกงจักรเป็นดอกบัว ฯลฯ.....
๗. ไวยาทยาอยู่ในภาค “เกร็ดภาษาไทย” รวมอยู่ในหนังสืออะไร
.....หนังสือชุมนุมนิพนธ์ อ.น.ก. ....
๘. ความหมายของ “ขนทรายเข้าวัด” คือ
.....การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อส่วนรวม ไม่ควรมีผู้ใดมาขัดขวาง.....
๙. จักรเป็นอาวุธของเทพองค์ใด
.....พระนารายณ์.....
๑๐. สำนวน “เห็นกงจักรเป็นดอกบัว” หมายความว่า
.....เห็นผิดเป็นชอบ.....
๑๑. สำนวนใดที่มาจากประเพณี
.....ขนทรายเข้าวัด.....
๑๒. สำนวนใดที่เกิดจากพงศาวดาร
.....กรุงศรีอยุธยาไม่สิ้นคนดี.....

๑๓. สุภามิตปลาหมอตายเพราะปากต้องการสอนเรื่องอะไร
.....สอนให้ระวังปากของตน ก่อนพูดต้องตรีกตรองเสียก่อน.....
๑๔. คำใดที่พระยาอุปกิตศิลปสารเป็นผู้ริเริ่มใช้
.....“ สวัสดิ์ ” .....
๑๕. ที่ซึ่งเป็นสมบัติของวัดเรียกว่า
.....ธรณีสงฆ์.....
๑๖. ส่วน “ ขนทรายเข้าวัด ” สะท้อนให้เห็นถึงกิจกรรมใด
.....การทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม.....
๑๗. ไวยาษา เปรียบวาทะเหมือนกับอะไรบ้าง
.....น้ำอมฤต , ศัสตรา , ลูกปืน.....
๑๘. คำย่อหรือคำกล่าวซ้ำความเดิม เพื่อให้เข้าใจง่าย มีศัพท์เรียกเฉพาะว่าอะไร
.....นิคมพจน์.....
๑๙. พรานเบ็ดสังเกตได้อย่างไรว่าปลาหมอตายที่ไหน
.....ปลาหมอตชอบผูกพันน้ำเสมอ.....
๒๐. พูดอย่างไรจึงจะไม่เป็นภัยแก่ตนเอง
.....พูดด้วยวาจาที่ไพเราะ สร้างสรรค์ ไม่พูดให้ผู้อื่นเดือดร้อน.....
๒๑. ส่วน “ เข้าเมืองตาหลิ่วต้องหลิ่วตาตาม ” นำไปใช้ประโยชน์ในด้านใด
.....การรู้จักปรับตัว.....
๒๒. ส่วน “ น้ำจืดให้รีบตัก ” นำไปใช้ประโยชน์ในด้านใด
.....การใช้โอกาสให้เกิดประโยชน์.....
๒๓. ส่วน “ น้ำจืดไว้กิน น้ำใสไว้นอก ” นำไปใช้ประโยชน์ในด้านใด
.....การรู้จักข่มใจตนเอง.....
๒๔. “แสวงหาประโยชน์โดยตัวเองไม่ต้องลงทุน” คือ
.....จับเสือมือเปล่า.....
๒๕. ทำความดีแต่ไม่มีใครเห็น ตรงกับสำนวนใด
.....ปิดทองหลังพระ.....

ความสนุกในวัดเบญจมบพิตร

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

๑. ใครคือผู้แต่งเรื่อง “ความสนุกในวัดเบญจมบพิตร”
  ๑. พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
  ๒. พระยาอุปกิตศิลปสาร
  ๓. หม่อมเจ้าหญิงพูนพิศมัย ดิศกุล
  ๔. หม่อมเจ้าหญิงวิภาวดี รังสิต
๒. วัดเบญจมบพิตรสร้างในรัชกาลใด
  ๑. รัชกาลที่ ๒
  ๒. รัชกาลที่ ๓
  ๓. รัชกาลที่ ๔
  ๔. รัชกาลที่ ๕
๓. “ความสนุกในวัดเบญจมบพิตร” จัดเป็นงานเขียนประเภทใด
  ๑. ตำรา
  ๒. เรื่องสั้น
  ๓. บทความ
  ๔. สารคดี
๔. ส่วนที่ใช้ในการแต่งเรื่องนี้ เป็นลักษณะใด
  ๑. ง่ายต่อการเข้าใจ
  ๒. อ่านแล้วเข้าใจยาก
  ๓. ใช้คำซ้ำๆ มากเกินไป
  ๔. มีคำราชาศัพท์มาก
๕. ชื่อเสียงด้านใดเหมาะกับวัดเบญจมบพิตร
  ๑. มีพระพุทธรูปหินอ่อน
  ๒. เป็นวัดประจำของรัชกาลที่ ๕
  ๓. สถาปัตยกรรมและศิลปกรรม
  ๔. เป็นวัดที่ติดกับพระราชวัง
๖. ในวัดเบญจมบพิตรมีพระประธานคือองค์ใด
  ๑. พระแก้วมรกตจำลอง
  ๒. พระพุทธรชินราชจำลอง
  ๓. พระพุทธชินสีห์จำลอง
  ๔. พระนรสีห์จำลอง

๗. จากข้อ ๖ พระประธานเป็นพระพุทธรูปปางใด

๑. ปางมารวิชัย
๒. ปางห้ามญาติ
๓. ปางประทานพร
๔. ปางห้ามสมุทร

๘. บริเวณส่วนใดของวัดน่าสนใจมากที่สุด

๑. ภายในพระอุโบสถ
๒. เขตนอกรั้วแดง
๓. เขตบริเวณรั้วแดง
๔. สำเพ็ง

๙. ข้อใดไม่ได้หมายถึงวัดเบญจมบพิตร

๑. วัดไทรทอง
๒. วัดหินอ่อน
๓. วัดแหลม
๔. วัดโพธิ์

๑๐. งานวัดจัดให้มีขึ้นเมื่อใด

๑. ฤดูฝน
๒. ฤดูหนาว
๓. ฤดูร้อน
๔. ฤดูใบไม้ร่วง

๑๑. จุดประสงค์สำคัญในการจัดงานวัดเบญจมบพิตร

๑. ให้เด็กๆ ได้สนุกสนาน
๒. ให้ประชาชนได้มีโอกาสทำบุญ
๓. เป็นการเก็บเงินบำรุงวัด
๔. ให้ประชาชนได้มีโอกาสแต่งตัวสวยๆ

๑๒. วัดเบญจมบพิตรเป็นวัดประจำรัชกาลใด

๑. รัชกาลที่ ๓
๒. รัชกาลที่ ๔
๓. รัชกาลที่ ๕
๔. รัชกาลที่ ๖

๑๓. ในงานวัดนี้ ผู้ใดบ้างที่มาออกร้าน

๑. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
๒. ชาวต่างประเทศผู้เป็นนายห้างใหญ่
๓. ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่
๔. ถูกทุกข้อ

๑๔. สถานที่ทางถนนราชดำเนินเรียกว่าอะไร

๑. บางลำภู
๒. สำเพ็ง
๓. เขาวราช
๔. บางโพ

๑๕. วัดเบญจมบพิตรผู้ออกแบบก่อสร้างคือใคร

- ๑. กรมพระยาดำรงราชานุภาพ
- ๒. หม่อมเจ้าหญิงพูนพิศมัย ดิสกุล
- ๓. สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์
- ๔. กรมพระยาเดชาดิศร

๑๖. ตัวละครที่ทำท่าเหาะ โดยมีขอเกี่ยววัดไว้ด้านหลัง มีชื่อเรียกว่า

- ๑. โขนกลางแปลง
- ๒. โขนจักรอก
- ๓. โขนนั่งราว
- ๔. ผิดทุกข้อ

๑๗. “ความสนุกในวัดเบญจมบพิตร” ให้ความรู้ในด้านใดชัดเจนที่สุด

- ๑. สะท้อนภาพสังคมไทย
- ๒. งานฉลองวัด
- ๓. การสร้างวัด
- ๔. การออกงานวัด

๑๘. งานที่จัดขึ้นที่วัดเบญจมบพิตรสมัยนี้เรียกว่า

- ๑. งานประจำปี
- ๒. งานฤดูหนาว
- ๓. งานภูเขาทอง
- ๔. งานวัด

๑๙. งานภูเขาทองจัดขึ้นที่วัดใด

- ๑. วัดราชบพิธ
- ๒. วัดสระเกศ
- ๓. วัดเบญจมบพิตร
- ๔. วัดไทรทอง

๒๐. รั้วเหล็กแดงสัมพันธ์กับข้อใด

- ๑. วัดเบญจมบพิตร
- ๒. การจัดงานประจำปี
- ๓. การออกร้าน
- ๔. ร้านขายดอกไม้รูปเทียน

๒๑. เขาวงกต มีที่มาจากวรรณคดีเรื่องใด

- ๑. อิเหนา
- ๒. รามเกียรติ์
- ๓. มหาเวสสันดรชาดก
- ๔. พระอภัยมณี

๒๒. การใช้เด็กแสดงตัวละครที่ทำท่าเหาะ มีสาเหตุมาจาก

๑. น้ำหนักเบา

๒. ค่าแรงถูก

๓. สอนง่าย

๔. ขยันฝึกซ้อม

๒๓. เด็กๆ ได้ประโยชน์อะไรจากการจัดงานวัด

๑. ได้ทำบุญไหว้พระ

๒. ได้เล่นสนุก

๓. ได้กินอาหารอร่อย

๔. ได้เฝ้ารับเสด็จ

กิจกรรมเสริม

๑. ถ้ามีโอกาส นักเรียนควรหาโอกาสไปชมวัดเบญจมบพิตรและพิจารณาบริเวณ

- ในรั้วแดง

- นอกรั้วแดง

- เขตถนนราชดำเนิน

๒. ให้ไปศึกษาบริเวณที่เรียกว่าสำเพ็งในปัจจุบันว่าอยู่ที่ไหน แล้วเขียนบันทึกจาก

๓. ประสบการณ์ที่พบเห็น

บทละครรำเรื่องพระร่วง

๑. บทละครรำเรื่องพระร่วง ผู้แต่งคือ
.....พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว.....
๒. เมืองใดบ้างที่เกี่ยวกับเรื่องพระร่วง
.....ละโว้ สุโขทัย.....
๓. บทละครรำเรื่องพระร่วง มีลักษณะการแต่งอย่างไร
.....แต่งเป็นกลอนบทละคร มีบทเจรจาแทรกไว้.....
๔. พระร่วงมีคุณสมบัติอย่างไร
.....มีสติปัญญาหลักแหลม.....
๕. เหตุผลที่ทำให้พระร่วงหนีออกจากเมืองคือ
.....กลัวประชาชนได้รับความเดือดร้อน.....
๖. พระร่วงลงโทษพระยาเดโชอย่างไร
.....ส่งตัวคืนให้กษัตริย์ขอม.....
๗. บทละครเรื่องพระร่วงมีที่มาจากที่ใด
.....ตำนาน.....
๘. ผู้มีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือให้พระร่วงหนีไปบวชที่สุโขทัยคือ
.....นายมัน.....
๙. เหตุใดพระร่วงจึงรู้ว่าพระยาเดโชปลอมตัวมา
.....สำเนียงพูดไม่เหมือนคนไทย.....
๑๐. เหตุผลใดที่ทำให้ไทยรบชนะขอม
.....ความกล้าหาญ.....
๑๑. จุดมุ่งหมายในการนิพนธ์บทละครเรื่องพระร่วงคือ
.....เพื่อใช้แสดงละครเกี่ยวกับตำนานในการสร้างอาณาจักรสุโขทัย.....
๑๒. ข้อคิดที่ได้จากการอ่านบทละครคือ
.....อาณาจักรสุโขทัยเป็นเอกราชอยู่ได้เพราะความกล้าหาญ.....
.....และความสามัคคีของคนไทย.....

๑๓. กลอนบทละครมักขึ้นต้นด้วย
.....มาจะกล่าวบทไป / เมื่อนั้น / บัดนั้น.....
๑๔. เมืองอะไรที่พระร่วงครองอยู่
.....เมืองละโว้.....
๑๕. ท้าวพันธุสุริยวงศ์คือใคร
.....กษัตริย์ขอม.....
๑๖. ใครคือผู้ที่ท้าวพันธุส่งให้มาทวงส่วนน้ำ
.....นักขุม.....
๑๗. เมื่อกล่าวถึงตัวละครที่เป็นผู้รับใช้ ใช้คำว่า
.....บัดนั้น.....
๑๘. เมื่อนั้น ใช้กับตัวละครประเภทใด
.....ตัวเอก / ตัวนาย.....
๑๙. สถานชะลอมแล้วเอาขันยา เป็นวิธีการบรรทุกน้ำของใคร
.....พระร่วง.....
๒๐. ใครเป็นคนนำทัพไปจับพระร่วง
.....นักขุม.....
๒๑. พระยาเดโชพบพระร่วงที่ไหน
.....ลานวัด โดยที่พระยาเดโชไม่รู้ว่าเป็นพระร่วง.....
๒๒. พระร่วงให้นายมันทำกลดงอย่างไร
.....ให้นายมันแกล้งเดินหลงป่าเข้าไปให้พวกขอมจับตัว.....
๒๓. ร่าย เป็นทำนองเพลงที่ใช้ในเวลาใด
.....ในการดำเนินเรื่อง.....
๒๔. ใครเป็นมารดาของพระร่วง
.....นางจันทน์.....
๒๕. มารดาของพระร่วงเมื่อทราบข่าวจากนายมันแล้วปฏิบัติอย่างไร
.....นำกองทัพเข้าต่อสู้กับพวกขอมแทนพระร่วง.....

พระยาพิชัยดาบหัก

๑. ใครคือผู้แต่งเรื่อง พระยาพิชัยดาบหัก
.....คุณหญิงศรีนาค สุริยะ.....
๒. จากข้อ ๑. เป็นหนังสือประเภทใด
.....สารคดีแนวชีวประวัติ.....
๓. จากข้อ ๑. กัดมาจากหนังสือเล่มใด
.....บุคคลในประวัติศาสตร์และโบราณคดี.....
๔. ใครบ้างที่เกี่ยวข้องกับพระยาพิชัยดาบหัก
.....จ้อย , ทองดี เกิด.....
๕. จุดมุ่งหมายในเรื่องพระยาพิชัยดาบหักเป็นอย่างไร
.....เพื่อให้เห็นวิถีชีวิตของบรรพบุรุษไทยที่มีคุณธรรมและเสียสละ.....
๖. ที่สวรรคโลก นายทองดีไปเรียนวิชาใด
.....ฟันดาบ.....
๗. จ้อย เป็นนามเดิมของใคร
.....พระยาพิชัยดาบหัก.....
๘. กล้าหาญและ โอบอ้อมอารี เป็นลักษณะของใคร
.....เด็กชาย จ้อย.....
๙. พระยาพิชัยเป็นคนจังหวัดใด
.....อุตรดิตถ์.....
๑๐. จากข้อ ๙. เกิดในรัชกาลใด
.....พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ.....
๑๑. เมืองพิชัย ปัจจุบันคือ
.....อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์.....
๑๒. คุณสมบัติของใครที่ต่อมวยได้เก่งที่สุด
.....เด็กชาย จ้อย.....

๑๓. บิดาของจ้อยพาจ้อยไปฝากไว้กับใคร
.....พระครูวัดมหาธาตุ.....
๑๔. นายทองดีมีลักษณะแปลกไปจากชายหนุ่มอื่นๆ คือ
.....ไม่กินหมาก.....
๑๕. ครูมวยคนแรกของพระยาพิชัยดาบหักคือใคร
.....ครูเที่ยง.....
๑๖. ครูเมฆชาวท่าเสา “ท่าเสา” อยู่ในเขตเมืองอะไร
.....อุตรดิตถ์.....
๑๗. เหตุใดพระยาพิชัยดาบหักจึงได้เข้ารับราชการ
.....พระยาตากชอบในฝีมือการชกมวย.....
๑๘. ใครคือบุคคลที่นายทองดีช่วยให้พ้นจากความตาย
.....บุญเกิด.....
๑๙. จ้อยได้แสดงฝีมืออย่างไรให้รุ่นพี่เห็น
.....ชั้นเชิงในการต่อมวย.....
๒๐. ใครคือบุตรชายเจ้าเมืองที่มาเรียนหนังสือกับพระครู
.....คุณเจ็ด.....
๒๑. จากข้อ ๒๐. เขารังแกจ้อยอย่างไร
.....วางแผนกันรุมชกต่อจ้อย.....
๒๒. จ้อยหนีออกจากวัดเพราะ
.....ถ้าอยู่ต่อไปคงถูกรังแกจากคุณเจ็ด.....
๒๓. ทำไมจ้อยจึงเปลี่ยนชื่อ
.....เพราะกลัวว่าเจ้าเมืองจะส่งคนมาทำร้าย.....
๒๔. ใครคือเพื่อนร่วมทุกข์ร่วมสุขของนายทองดีขณะที่อยู่สุโขทัย
.....บุญเกิด.....
๒๕. ทองดีอยู่กับพระยาตาก จนได้บรรดาศักดิ์เป็น
.....หลวงพิชัยอาสา.....
๒๖. เด็กบุญเกิดได้รับตำแหน่งอะไร
.....หมื่นหาญณรงค์.....

๒๗. ขณะสู้รบกับพม่า หมื่นหาญณรงค์เป็นอย่างไร
.....ถูกกระสุนปืนของพม่าตาย.....
๒๘. จงเรียงลำดับบรรดาศักดิ์ของพระยาพิชัยดาบหักให้ถูกต้อง
.....๑.หลวงพิชัยอาสา ๒.พระยาสิทธิราชเดโช ๓.พระยาพิชัย.....
๒๙. นามสกุลที่พระยาพิชัยดาบหักได้รับคือ
.....วิชัยทัตะ.....
๓๐. ใครคือผู้พระราชทานนามสกุลให้พระยาพิชัยดาบหัก
.....พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว.....
๓๑. พระยาพิชัยดาบหักถึงแก่กรรมเมื่ออายุ
..... ๔๑ ปี.....

นิด ๆ หน่อย ๆ

๑. เรื่องนิดๆ หน่อยๆ ใครเป็นผู้ประพันธ์
.....ดอกไม้สด.....
๒. ดอกไม้สดมีชื่อจริงว่า
.....ม.ล. บุปผา นิมมานเหมินทร์.....
๓. เรื่องนิดๆ หน่อยๆ ใช้วิธีการเขียนแบบใด
.....เรื่องสั้น.....
๔. ใครคือผู้เล่านิทาน
.....หมื่นผลาญศัตรูปลาศ.....
๕. นิทานที่เล่าเกี่ยวกับเรื่องอะไร
.....ความอารี และความตระหนี่.....
๖. จุดมุ่งหมายในการเขียนเรื่องสั้นคือ
.....เพื่อความบันเทิง และสอดแทรกคติธรรม.....
๗. กิริยาท่าทางชดช้อยน่ารัก ใครเห็นใครก็รัก เป็นลักษณะของเทพธิดา
.....ความสวย.....
๘. ความกล้าคืออะไร
.....ความไม่กลัว ความไม่ขี้ขลาด.....
๙. ผู้ฟังนิทานมีกี่คน ใครบ้าง
.....๕ คน คือ ใหญ่ , กลาง , บรรเจิด , จำนง , ราชวญ.....
๑๐. ราชนิและราชาที่เป็นอริต่อกัน หมายถึงใคร
.....ความอารี และความตระหนี่.....
๑๑. ผู้ที่ทำให้มนุษย์เห็นแก่ตัว ทำความชั่วได้ทุกชนิดคือ
.....ความตระหนี่.....
๑๒. ความหมายของคำว่า อารี คือ
.....ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่.....

๑๓. ผู้ที่สอนให้มนุษย์รู้จักคิดค้นทำสิ่งต่างๆ คือ
.....วิทยาศาสตร์.....
๑๔. ความอวดดี อวดฉลาด เป็นคุณสมบัติของ
.....ความหยิ่ง.....
๑๕. ผู้ที่ได้รับเลือกให้เป็นราชินีคือ
.....ความอารี.....
๑๖. คติที่ได้จากเรื่อง คือ
.....ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยให้ทุกคนมีความสุข.....
๑๗. สารสำคัญของเรื่องนิดๆ หน่อยๆ กล่าวถึง
.....กลุ่มปีศาจและกลุ่มเทพธิดาเลือกหัวหน้า.....
๑๘. เหตุใดจึงไม่มีใครเลือกเทพธิดาแห่งความสวยเป็นราชินี
.....เพราะความสวยทำประโยชน์อะไรไม่ได้ นอกจากเอาไว้ดูเล่นเท่านั้น.....
๑๙. ปีศาจที่ชั่วร้ายที่สุด มีชื่อว่า
.....ความตระหนี่.....
๒๐. เหตุใดเทพธิดาอารี จึงได้รับเลือกเป็นราชินี
.....พูดจาเรียบร้อย อ่อนหวาน เกียมตัว ที่สำคัญมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ชอบ.....
.....ช่วยเหลือผู้อื่น.....
๒๑. ผู้ที่รับปีศาจแห่งความตระหนี่ไว้จะเป็นอย่างไร
.....มีความร้อนรุ่ม กลุ้มใจ หน้าตาบูดบึ้ง ได้รับความทุกข์ทรมาน.....
๒๒. ผู้ที่รับเทพธิดาแห่งความอารีไว้จะเป็นอย่างไร
.....มีหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส เป็นที่รักของคนทั่วไป ได้รับความสุข.....
๒๓. ปีศาจที่ปลิ้นปล้อน ทำให้มนุษย์แตกแยก มีชื่อว่า
.....ความเท็จ.....
๒๔. ปีศาจที่ทำให้มนุษย์ยากจน ไม่ทำงาน มีชื่อว่า
.....ความเกียจคร้าน.....
๒๕. ตัวละครใดมีนิสัยสุขุม รอบคอบ มีเหตุผล
.....ใหญ่.....

คำอ่านที่ต้องระวัง

๑.	กฤษัณฑ์	อ่านว่า	กะ- กฤษ - ทะ - พัน
๒.	กตเวทิตา	อ่านว่า	กะ - ตะ - เว - ทิ - ตา
๓.	กรณี	อ่านว่า	กะ - ระ - นี , กอ - ระ - นี
๔.	กรมธรรม์	อ่านว่า	กรม - มะ - ทั่น
๕.	กรมนา	อ่านว่า	กรม - มะ - นา
๖.	กรมพระ	อ่านว่า	กรม - มะ - พระ
๗.	กรมพระยา	อ่านว่า	กรม - พระ - ยา
๘.	กรมวัง	อ่านว่า	กรม - มะ - วัง
๙.	กรมเวียง	อ่านว่า	กรม - มะ - เวียง
๑๐.	กรมสมเด็จพระ	อ่านว่า	กรม - สม - เต็ด
๑๑.	กรมหมื่น	อ่านว่า	กรม - มะ - หมื่น
๑๒.	กรรตุวาท	อ่านว่า	กั๊ด - ตู - วา - จก
๑๓.	กรรมาชีพ	อ่านว่า	กั๊ด - มา - ชีบ
๑๔.	กรรมาธิการ	อ่านว่า	กั๊ด - มา - ทิ - กาน
๑๕.	กระฉิริด	อ่านว่า	กระ - จิ - หริด
๑๖.	กลไก	อ่านว่า	กน - ไก
๑๗.	กลวิธี	อ่านว่า	กน - ละ - วิ - ทิ
๑๘.	กลอุบาย	อ่านว่า	กน - อุ - บาย
๑๙.	กเพวราก	อ่านว่า	กะ - เล - วะ - ราก
๒๐.	กอบ	อ่านว่า	กอบ
๒๑.	กั๊กพะ	อ่านว่า	กั๊ก - พะ - หละ
๒๒.	กากภาษา	อ่านว่า	กา - กะ - พา - สา
๒๓.	กามคุณ	อ่านว่า	กาม - มะ - คุณ

๒๔.	กามวิตถาร	อ่านว่า	กาม - วิต - ถาน
๒๕.	กาลเวลา	อ่านว่า	กาน - เว - ลา
๒๖.	กาลสมัย	อ่านว่า	กา - ละ - สะ - ไหม , กาน - ละ - สะ - ไหม
๒๗.	กาสาวพัสตร์	อ่านว่า	กา - सा - วะ - พัด
๒๘.	กาฬโรค	อ่านว่า	กาน - ละ - โรค, กา - ละ - โรค
๒๙.	กำเนิด	อ่านว่า	ก่า - เหนิด
๓๐.	กำสรด	อ่านว่า	ก่า - สด
๓๑.	กำสรวล	อ่านว่า	ก่า - สวาน
๓๒.	กุธธิดา	อ่านว่า	กุน - ละ - ทิ - ดา
๓๓.	กุธสตรี	อ่านว่า	กุน - ละ - สัต - ตรี
๓๔.	เกษตรกร	อ่านว่า	กะ - เสด - ตระ - กอน
๓๕.	เกษตรกรรม	อ่านว่า	กะ - เสด - ตระ - ก่า
๓๖.	เกียรติคุณ	อ่านว่า	เกียรติ - ตี - คุณ
๓๗.	เกียรตินิยม	อ่านว่า	เกียรติ - นิ - ยม
๓๘.	เกียรติประวัติ	อ่านว่า	เกียรติ - ตี - ประ - วัตต์, เกียรติ - ประ - วัตต์
๓๙.	เกียรติภูมิ	อ่านว่า	เกียรติ - ตี - พุม
๔๐.	เกียรติยศ	อ่านว่า	เกียรติ - ตี - ยศ
๔๑.	เกียรติศักดิ์	อ่านว่า	เกียรติ - ตี - สัก
๔๒.	ขมุกขมัว	อ่านว่า	ชะ - หมุก - ชะ - หมัว
๔๓.	ขยักขย่อน	อ่านว่า	ชะ - หยัก - ชะ - หย่อน
๔๔.	ขยักขยื่อน	อ่านว่า	ชะ - หยัก - ชะ - ยื่อน
๔๕.	ขวนขวาย	อ่านว่า	ขวน - ขวาย
๔๖.	ชะม๊กเขม้น	อ่านว่า	ชะ - ม๊ก - ชะ - เม่น , ชะ - หม๊ก - ชะ - เม่น
๔๗.	ขันทสกร	อ่านว่า	ขัน - ทด - สะ - กอน

๔๘.	ขัดสมาธิ	อ่านว่า	ขัด - สะ - หมาด
๔๙.	เข้าสมาธิ	อ่านว่า	เข้า - สะ - มา - ที
๕๐.	คณิตศาสตร์	อ่านว่า	คะ - นิด - ตะ - สาด
๕๑.	กนกรรพ	อ่านว่า	คน - ทั้น
๕๒.	กนกรรพศาสตร์	อ่านว่า	คน - ทับ - พะ - สาด
๕๓.	กมนามคม	อ่านว่า	คะ - มะ - นา - คม, คม - มะ - นา - คม
๕๔.	กรรมธาตุ	อ่านว่า	คับ - พะ - ทาด
๕๕.	ครหา	อ่านว่า	คะ - ระ - หา, คอ - ระ - หา
๕๖.	คริสต์กาล	อ่านว่า	คริด - ตะ - กาน
๕๗.	คริสต์ศตวรรษ	อ่านว่า	คริด - สะ - ตะ - วัด
๕๘.	คริสต์ตั้ง	อ่านว่า	คริด - สะ - ตั้ง
๕๙.	ครุฑพำห	อ่านว่า	ครุด - พำ
๖๐.	คุณค่า	อ่านว่า	คุณ - ค่า, คุณ - นะ - ค่า
๖๑.	คุณโทษ	อ่านว่า	คุณ - โทด
๖๒.	คุณธรรม	อ่านว่า	คุณ - นะ - ทำ
๖๓.	คุณประโยชน์	อ่านว่า	คุณ - นะ - ประ - โหยด, คุณ - ประ - โหยด
๖๔.	คุณภาพ	อ่านว่า	คุณ - นะ - พาบ
๖๕.	คุณวุฒิ	อ่านว่า	คุณ - นะ - วุด - ที, คุณ - นะ - วุด
๖๖.	คุณสมบัติ	อ่านว่า	คุณ - นะ - สม - บัด, คุณ - สม - บัด
๖๗.	โคมฉาย	อ่านว่า	โคด - สะ - นา
๖๘.	จรด	อ่านว่า	จะ - หรด
๖๙.	จระเข้	อ่านว่า	จอ - ระ - เข้
๗๐.	จักจั่น	อ่านว่า	จัก - กะ - จั่น
๗๑.	จักจี้	อ่านว่า	จี้ - กะ - จี้

๓๒.	จักรราศี	อ่านว่า	จัก - กระ - รา - สี
๓๓.	จัตุสดมภ์	อ่านว่า	จัต - ตู - สะ - คม
๓๔.	จันทรุปราคา	อ่านว่า	จัน - ทรุ - ปะ - รา - คา, จัน - ทะ - รุบ - ปะ - รา - คา
๓๕.	จิตนิยม	อ่านว่า	จิต - ตะ - นิ - ยม
๓๖.	จิตบำบัด	อ่านว่า	จิต - ตะ - บำ - บัด, จิต - บำ - บัด
๓๗.	จิตแพทย์	อ่านว่า	จิต - ตะ - แพด
๓๘.	จิตรกร	อ่านว่า	จิต - ตะ - กอน
๓๙.	จิตรกรรม	อ่านว่า	จิต - ตะ - กำ
๔๐.	จิตวิทยา	อ่านว่า	จิต - ตะ - วิด - ทะ - ยา
๔๑.	จตุ	อ่านว่า	จ - ตี , จุด - ตี
๔๒.	จุนสี	อ่านว่า	จุน - นะ - สี
๔๓.	เจตภูต	อ่านว่า	เจด - ตะ - พุด
๔๔.	เจรจา	อ่านว่า	เจน - ระ - จา
๔๕.	โจรกรรม	อ่านว่า	โจ - ระ - กำ, โจน - ระ - กำ
๔๖.	ฉกษัตริย์	อ่านว่า	น้อ - กะ - สัด , ฉอ - กะ - สัด
๔๗.	ฉทานศาลา	อ่านว่า	น้อ - ทาน - นะ - สา - ลา
๔๘.	ฉัตรมงคล	อ่านว่า	ฉัด - ตะ - มง - คน
๔๙.	ชนนี	อ่านว่า	ชน - นะ - นี
๕๐.	ชนมพรรษา	อ่านว่า	ชน - มะ - พัน - สา
๕๑.	ชนมายุ	อ่านว่า	ชน - นะ - มา - ยุ
๕๒.	ชมนาด	อ่านว่า	ชม - มะ - นาด
๕๓.	ชกเย่อ	อ่านว่า	ชัก - กะ - เย่อ
๕๔.	ชันษา	อ่านว่า	ชัน - นะ - สา

๕๕.	ชัยเกรี	อ่านว่า	ไช - ยะ - เพ - รี
๕๖.	ชาตินิยม	อ่านว่า	ชาติ - นิ - ยม
๕๗.	ชาติพลี	อ่านว่า	ชาติ - ตี - พะ - ลี, ชาติ - พะ - ลี
๕๘.	ชาติพันธุ์	อ่านว่า	ชาติ - ตี - พัน
๕๙.	ชาติภูมิ	อ่านว่า	ชาติ - ตี - พุม
๑๐๐.	ชาติวุฒิ	อ่านว่า	ชาติ - ตี - วุค - ทิ, ชาติ - ตี - วุค
๑๐๑.	ชุกชี	อ่านว่า	ชุก - กะ - ชี
๑๐๒.	ชอมช่อ	อ่านว่า	ชอม - มะ - ช่อ
๑๐๓.	ญาติกา	อ่านว่า	ยาด - ตี - กา
๑๐๔.	ญาติวงศ์	อ่านว่า	ยาด - ตี - วง
๑๐๕.	ฐานกรณ์	อ่านว่า	ถาน - กอน
๑๐๖.	ฐานันดรศักดิ์	อ่านว่า	ถา - นัน - ดอน - ระ - สัก, ถา - นัน - ดอน - สัก
๑๐๗.	ดาษดา	อ่านว่า	ดาด - สะ - ดา
๑๐๘.	ดาษดীন	อ่านว่า	ดาด - ดীন
๑๐๙.	ดุลยพินิจ	อ่านว่า	คุณ - ละ - ยะ - พิ - นิค, คุณ - ยะ - พิ - นิค
๑๑๐.	ดุลยภาพ	อ่านว่า	คุณ - ละ - ยะ - พาบ, คุณ - ยะ - พาบ
๑๑๑.	คูกร	อ่านว่า	คู - กะ - ระ, คู - กอน
๑๑๒.	เดียรดาษ	อ่านว่า	เดี่ย - ระ - ดาด
๑๑๓.	ตรีโกณมิติ	อ่านว่า	ตรี - โจน - มิ - ตี
๑๑๔.	ตุ้กตา	อ่านว่า	ตุ้ก - กะ - ตา
๑๑๕.	แถง	อ่านว่า	เถ - แถง
๑๑๖.	ทรมาทกรกรรม	อ่านว่า	ทอ - ระ - มา - ทอ - ระ - กำ
๑๑๗.	ทระนง	อ่านว่า	ทอ - ระ - นง
๑๑๘.	ทศนิยม	อ่านว่า	ทค - สะ - นิ - ยม

๑๑๕.	ทัณฑกรรม	อ่านว่า	ทัน - ตะ - กำ
๑๒๐.	ทัณฑฆาต	อ่านว่า	ทัน - ทะ - คาค
๑๒๑.	ทารุณกรรม	อ่านว่า	ทา - รุน - นะ - กำ
๑๒๒.	ทาสกรรมกร	อ่านว่า	ทาด - สะ - กำ - มะ - กอน
๑๒๓.	ทาสปัญญา	อ่านว่า	ทาด - สะ - ปั้น - ยา
๑๒๔.	ทิจู	อ่านว่า	ทิด - ถิ
๑๒๕.	ทุกขเวทนา	อ่านว่า	ทูก - ขะ - เว - ทะ - นา
๑๒๖.	ทุกรกิริยา	อ่านว่า	ทูก - กะ - ระ - กิ - ริ - ยา
๑๒๗.	ทุกติ	อ่านว่า	ทูก - ตะ - ถิ
๑๒๘.	ทุจริต	อ่านว่า	ทุด - จะ - หริด
๑๒๙.	ทุนทรัพย์	อ่านว่า	ทุน - ซับ, ทุน - นะ - ซับ
๑๓๐.	ทูปผลภาพ	อ่านว่า	ทูป - พน - ตะ - พาบ
๑๓๑.	ทูปภิกขภัย	อ่านว่า	ทูป - พิก - ขะ - ไพ
๑๓๒.	ทูลเกล้าฯ	อ่านว่า	ทูน - เกล้า - ทูน - กระ - หม่อม
๑๓๓.	เทวนาครี	อ่านว่า	เท - วะ - นา - ตะ - รี
๑๓๔.	เทศนา	อ่านว่า	เทต - ตะ - หนา
๑๓๕.	โศรมนัส	อ่านว่า	โชม - มะ - นัด
๑๓๖.	ธาตุกรรม	อ่านว่า	ทา - ตุ - คับ
๑๓๗.	ธาตุเจดีย์	อ่านว่า	ทาด - เจ - ถิ
๑๓๘.	นรกภูมิ	อ่านว่า	นะ - รก - ตะ - พุม
๑๓๙.	นรกานต์	อ่านว่า	นะ - ระ - กาน
๑๔๐.	น้อมเกล้าฯ	อ่านว่า	น้อม - เกล้า - น้อม - กระ - หม่อม
๑๔๑.	นักษัตร	อ่านว่า	นัก - สัด
๑๔๒.	นาฏกรรม	อ่านว่า	นาด - ตะ - กำ

๑๔๓.	นาฏคนตรี	อ่านว่า	นา - ตะ - คน - ตี
๑๔๔.	นาฏศิลป์	อ่านว่า	นาต - ตะ - ลิน
๑๔๕.	นามธรรม	อ่านว่า	นาม - มะ - ทำ
๑๔๖.	นามสมญา	อ่านว่า	นาม - สม - ยา
๑๔๗.	นิกหิต	อ่านว่า	นิก - ตะ - หิด
๑๔๘.	บรรพชา	อ่านว่า	บัน - พะ - ชา, บับ - พะ - ชา
๑๔๙.	บัณเฑาะว์	อ่านว่า	บัน - เคาะ
๑๕๐.	บัตร์พตี	อ่านว่า	บัต - พะ - ตี
๑๕๑.	บาปกรรม	อ่านว่า	บาย - กำ
๑๕๒.	บาปเคราะห์	อ่านว่า	บาย - ปะ - เเคราะห์
๑๕๓.	บ่าราบ	อ่านว่า	บำ - หราบ
๑๕๔.	บ่าราศ	อ่านว่า	บำ - ราศ
๑๕๕.	บุญทริก	อ่านว่า	บุญ - ตะ - ริก, บุญ - ทะ - ริก
๑๕๖.	ปกติ	อ่านว่า	ปะ - ตะ - ตี, ปก - ตะ - ตี
๑๕๗.	ปฐมยาม	อ่านว่า	ปะ - ตม - มะ - ยาม
๑๕๘.	ปฐมฤกษ์	อ่านว่า	ปะ - ตม - มะ - ริก
๑๕๙.	ปฐมวัย	อ่านว่า	ปะ - ตม - มะ - ไว
๑๖๐.	ปรกติ	อ่านว่า	ปรก - ตะ - ตี
๑๖๑.	ปรนัย	อ่านว่า	ปะ - ระ - ไน, ปอ - ระ - ไน
๑๖๒.	ปรวด	อ่านว่า	ปะ - หรวด
๑๖๓.	ประเทศราช	อ่านว่า	ประ - เทต - ตะ - ราศ
๑๖๔.	ประสภาราณ	อ่านว่า	ประ - สบ - กาน
๑๖๕.	ปรัก (เงิน)	อ่านว่า	ปรัก
๑๖๖.	ปรัก (หัก)	อ่านว่า	ปะ - หรัก

๑๖๗.	ปรัชญา	อ่านว่า	ปรัด - ยา , ปรัด - ชะ - ยา
๑๖๘.	ปรัมปรา	อ่านว่า	ปะ - รำ - ปะ รา
๑๖๙.	ปราชัย	อ่านว่า	ปะ - รา - ไช
๑๗๐.	ปริตร	อ่านว่า	ปะ - หริด
๑๗๑.	ปักเป้า (ปลา)	อ่านว่า	ปัก - กะ - เป้า
๑๗๒.	ปักเป้า (ว่า)	อ่านว่า	ปัก - เป้า
๑๗๓.	ปัจฉิมยาม	อ่านว่า	ปัด - ฉิม - มะ - ยาม
๑๗๔.	ปัจฉิมลิขิต	อ่านว่า	ปัด - ฉิม - ลิ - ขิต
๑๗๕.	ปัจฉิมวัย	อ่านว่า	ปัด - ฉิม - มะ - ไว
๑๗๖.	ปัตนิ	อ่านว่า	ปัด - ตะ - หนี
๑๗๗.	โปรดเกล้าฯ	อ่านว่า	โปรด - เกล้า - โปรด - กระ - หม่อม
๑๗๘.	ผรุสวาท	อ่านว่า	ผะ - รุ - สะ - วาด, ผะ - รุด - สะ - วาด
๑๗๙.	ผลกรรม	อ่านว่า	ผน - กำ
๑๘๐.	ผลผลิต	อ่านว่า	ผน - ผะ - หลิด
๑๘๑.	ผลิตผล	อ่านว่า	ผะ - หลิด - ตะ - ผน
๑๘๒.	เหยียบยวบ	อ่านว่า	ผะ - เหยิบ - ผะ - หยาบ
๑๘๓.	พยาธิ (ความเจ็บไข้)	อ่านว่า	พะ - ยา - ที
๑๘๔.	พยาธิ (สัตว์)	อ่านว่า	พะ - ยาด
๑๘๕.	พรหมลิขิต	อ่านว่า	พรม - มะ - ลิ - ขิต , พรม - ลิ - ขิต
๑๘๖.	พรหมโลก	อ่านว่า	พรม - มะ - โลก
๑๘๗.	พระราชสาส์น	อ่านว่า	พระ - ราด - ชะ - สาด
๑๘๘.	พลการ	อ่านว่า	พะ - ละ - กาน
๑๘๙.	พลขับ	อ่านว่า	พน - ละ - ขับ
๑๙๐.	พลรบ	อ่านว่า	พน - ละ - รบ, พน - รบ

๑๕๑.	พลร่ม	อ่านว่า	พน - ร่ม
๑๕๒.	พลโลก	อ่านว่า	พน - ละ - โลก
๑๕๓.	พลีกรรม	อ่านว่า	พะ - ลี - กำ
๑๕๔.	พลีชีพ	อ่านว่า	พลี - ชีบ
๑๕๕.	พะเยิบพะยาบ	อ่านว่า	พะ - เยิบ - พะ - ยาบ
๑๕๖.	พิชิตมาร	อ่านว่า	พิ - ชิต - มาน
๑๕๗.	พีชคณิต	อ่านว่า	พี - ชะ - คะ - นิด
๑๕๘.	พีชมงคล	อ่านว่า	พีค - ชะ - มง - คน, พีค - มง - คน
๑๕๙.	ภาชนะ	อ่านว่า	พา - ชะ - นะ, พาด - ชะ - นะ
๒๐๐.	ภารต	อ่านว่า	พา - รัต
๒๐๑.	ภารตะ	อ่านว่า	พา - ระ - ตะ
๒๐๒.	ภูมิจาน	อ่านว่า	พุม - ฉาน
๒๐๓.	ภูมิธรรม	อ่านว่า	พุม - ทำ
๒๐๔.	ภูมิประเทศ	อ่านว่า	พู - มิ - ประ - เทด
๒๐๕.	ภูมิปัญญา	อ่านว่า	พุม - ปั้น - ยา
๒๐๖.	ภูมิภาค	อ่านว่า	พุม - มิ - พาก, พู - มิ - พาก
๒๐๗.	ภูมิลำเนา	อ่านว่า	พุม - ลำ - เนา, พู - มิ - ลำ - เนา
๒๐๘.	ภูมิศาสตร์	อ่านว่า	พู - มิ - สาด
๒๐๙.	มกราคม	อ่านว่า	มะ - กะ - รา - คม, มก - กะ - รา - คม
๒๑๐.	มณฑป	อ่านว่า	มน - ดบ
๒๑๑.	มรรยาท	อ่านว่า	มัน - ยาด
๒๑๒.	มลโค	อ่านว่า	มอ - ละ - โค
๒๑๓.	มลพิษ	อ่านว่า	มน - ละ - พิด
๒๑๔.	มหาดมะ	อ่านว่า	มะ - หาด - ตะ - มะ

๒๑๕.	มานุษยวิทยา	อ่านว่า	มา - นุด - สะ - ะ - วิด - ทะ - ยา, มา - นุด - วิด - ทะ - ยา
๒๑๖.	มารยา	อ่านว่า	มาน - ยา
๒๑๗.	มารยาท	อ่านว่า	มา - ระ - ยาด
๒๑๘.	มารวิชัย	อ่านว่า	มาน - ระ - วิ - ไช, มา - ระ - วิ - ไช
๒๑๙.	มารษา	อ่านว่า	มาน - ส่า
๒๒๐.	มูลค่า	อ่านว่า	มูน - ละ - ค่ำ, มูน - ค่ำ
๒๒๑.	มูลโค	อ่านว่า	มูน - โค
๒๒๒.	มูลฐาน	อ่านว่า	มูน - ละ - ถาน, มูน - ถาน
๒๒๓.	มูลนาย	อ่านว่า	มูน - นาย
๒๒๔.	มูลนิธิ	อ่านว่า	มูน - ละ - นิ - ทิ, , มูน - นิ - ทิ
๒๒๕.	เมรุ	อ่านว่า	เมน
๒๒๖.	เมรุมาศ	อ่านว่า	เม - รุ - มาศ
๒๒๗.	แม่แปรง	อ่านว่า	แม่ - ปะ - แพรง
๒๒๘.	ยุติ	อ่านว่า	ยุต - ตี
๒๒๙.	รสชาติ	อ่านว่า	รด - ชาด
๒๓๐.	รสนิยม	อ่านว่า	รด - สะ - นิ - ยม, รด - นิ - ยม
๒๓๑.	รอมร่อ	อ่านว่า	รอม - มะ - ร่อ
๒๓๒.	รัศสระ	อ่านว่า	รัต - สะ - สะ - หาระ
๒๓๓.	ราชสำนัก	อ่านว่า	ราด - ชะ - สาด
๒๓๔.	ราชสำนัก	อ่านว่า	ราด - ชะ - สาน
๒๓๕.	รูปการณ	อ่านว่า	รุษ - กาน
๒๓๖.	รูปฉาน	อ่านว่า	รุษ - ปะ - ชาน
๒๓๗.	รูปธรรม	อ่านว่า	รุษ - ปะ - ทำ

๒๓๘.	รูปพรรณ	อ่านว่า	รูป - ปะ - พัน
๒๓๙.	โรคาพยาธิ	อ่านว่า	โร - คา - พะ - ยา - ทิ
๒๔๐.	ลั่นเกล้าฯ	อ่านว่า	ลั่น - เกล้า - ลั่น - กระ - หม่อม
๒๔๑.	ลตนา	อ่านว่า	ละ - ละ - นา
๒๔๒.	โลกธรรม	อ่านว่า	โลก - กะ - ทำ
๒๔๓.	โลกธาตุ	อ่านว่า	โลก - กะ - ทาด
๒๔๔.	วัตรปฏิบัติ	อ่านว่า	วัต - ตระ - ปะ - ตี - บัด
๒๔๕.	วัยวุฒิ	อ่านว่า	ไว - ยะ - วุด - ทิ, ไว - ยะ - วุด
๒๔๖.	วาทยกร	อ่านว่า	วา - ทะ - ยะ - กอน, วาด - ทะ - ยะ - กอน
๒๔๗.	วิตกจริต	อ่านว่า	วิ - ตก - กะ - จะ - หริด, วิ - ตก - จะ - หริด
๒๔๘.	วิตถาร	อ่านว่า	วิต - ถาน
๒๔๙.	วิทยุ	อ่านว่า	วิต - ทะ - ยุ
๒๕๐.	วิปริต	อ่านว่า	วิ - ปะ - หริด, วิบ - ปะ - หริด
๒๕๑.	วิปลาด	อ่านว่า	วิ - ปะ - ลาด, วิบ - ปะ - ลาด
๒๕๒.	วุฒิ	อ่านว่า	วุด - ทิ
๒๕๓.	เวทนา (ความรู้สึก)	อ่านว่า	เว - ทะ - นา
๒๕๔.	เวทนา (สงสารสลดใจ)	อ่านว่า	เวด - ทะ - นา
๒๕๕.	ศตวรรษ	อ่านว่า	สะ - ตะ - วัต
๒๕๖.	ศฤงคาร	อ่านว่า	สิง - คาน, สะ - หริง - คาน
๒๕๗.	ศีลธรรม	อ่านว่า	สีน - ทำ, สีน - ละ - ทำ
๒๕๘.	เศรณี	อ่านว่า	เส - นี
๒๕๙.	เสวต	อ่านว่า	สะ - เหวด
๒๖๐.	สตรี	อ่านว่า	สัด - ตรี
๒๖๑.	สมการ	อ่านว่า	สะ - มะ - กาน, สม- มะ - กาน

๒๖๒.	สมคุด	อ่านว่า	สะ - มะ - คุน, สม - คุน
๒๖๓.	สมมาตร	อ่านว่า	สม - มาต
๒๖๔.	สมมุติฐาน	อ่านว่า	สม - มุค - ตี - ถาน
๒๖๕.	สมมูล	อ่านว่า	สะ - มะ - มูน, สม - มูน
๒๖๖.	สมรงค์	อ่านว่า	สะ - มะ - รง
๒๖๗.	สมรรถนะ	อ่านว่า	สะ - มัด - ถะ - นะ
๒๖๘.	สมรรถภาพ	อ่านว่า	สะ - มัด - ถะ - พาบ, สะ - หมัด - ถะ - พาบ
๒๖๙.	สมานฉันท์	อ่านว่า	สะ - มา - นะ - ฉั้น, สะ - หมาน - นะ - ฉั้น
๒๗๐.	สมานไมตรี	อ่านว่า	สะ - หมาน - ไม - ตรี
๒๗๑.	สมุฏฐาน	อ่านว่า	สะ - หมุด - ถาน
๒๗๒.	สมุลเว้ง	อ่านว่า	สะ - หมุน - ละ - แว้ง
๒๗๓.	สรภัญญะ	อ่านว่า	สะ - ระ - พัน - ยะ, สอ - ระ - พัน - ยะ
๒๗๔.	สรรพสามิต	อ่านว่า	สับ - พะ - สา - มิต, สัน - พะ - สา - มิต
๒๗๕.	สรรพางค์	อ่านว่า	สัน - ระ - พาง
๒๗๖.	สรรเสริญ	อ่านว่า	สัน - เสิน, สัน - ระ - เสิน
๒๗๗.	สร้าง	อ่านว่า	สร้าง
๒๗๘.	สถา	อ่านว่า	สะ - หลา
๒๗๙.	สวรรคต	อ่านว่า	สะ - หวัน - คต
๒๘๐.	สัตบุรุษ	อ่านว่า	สัด - บุ - หรุด
๒๘๑.	สัทธรรม	อ่านว่า	สัด - ทำ
๒๘๒.	สันนิษฐาน	อ่านว่า	สัน - นิด - ถาน
๒๘๓.	สัปคับ	อ่านว่า	สับ - ปะ - คับ
๒๘๔.	สัปคน	อ่านว่า	สับ - ปะ คน
๒๘๕.	สัปดาห์	อ่านว่า	สับ - ดา, สับ - ปะ - ดา

๒๘๖.	ลับทน	อ่านว่า	ลับ - ปะ - ทน
๒๘๗.	ลับปุรุษ	อ่านว่า	ลับ - ปุ - หรุค
๒๘๘.	ลับพยอก	อ่านว่า	ลับ - พะ - ยอก
๒๘๙.	สามเณร	อ่านว่า	สาม - มะ - เนน
๒๙๐.	สารท	อ่านว่า	สาด
๒๙๑.	ศาสน์	อ่านว่า	สาด
๒๙๒.	สุภศาลา	อ่านว่า	สุก - ส่า - ลา
๒๙๓.	สุคติ	อ่านว่า	สุ - คะ - ตี, สุก - คะ - ตี
๒๙๔.	สุจริต	อ่านว่า	สุค - จะ หริค
๒๙๕.	สุจหนี	อ่านว่า	สุค - จะ - หนี
๒๙๖.	เสวก	อ่านว่า	เส - วก
๒๙๗.	เสวกามาตย์	อ่านว่า	เส - วะ - กา - มาค
๒๙๘.	แสม	อ่านว่า	สะ - แหม
๒๙๙.	หิริโอดตัมปะ	อ่านว่า	หิ - หริ - โอด - ตัม - ปะ
๓๐๐.	เหรา	อ่านว่า	เห - รา
๓๐๑.	เหล่า	อ่านว่า	เหล่า
๓๐๒.	อดีตชาติ	อ่านว่า	อะ - คีค - ตะ - ชาค
๓๐๓.	อถรรพเวท	อ่านว่า	อะ - ถัม - พะ - เวค , อะ - ถัม - พะ - เวค
๓๐๔.	อภิชาตบุตร	อ่านว่า	อะ - พิ - ชาค - ตะ - บุค
๓๐๕.	อรรถคดี	อ่านว่า	อัค - ตะ - คะ คี
๓๐๖.	อวิชา	อ่านว่า	อะ - วิค - ชา
๓๐๗.	อหิวาตกโรค	อ่านว่า	อะ - หิ - วา - ตะ - คะ - โรค
๓๐๘.	อัครชายา	อ่านว่า	อัค - คะระ - ชา - ยา
๓๐๙.	อัครราชทูต	อ่านว่า	อัค - คะระ - ราค - ชะ - ทูค

๓๑๐.	อัฐบริขาร	อ่านว่า	อัฐ - ณะ - บอ - ริ - ขาน
๓๑๑.	อัฐพัส	อ่านว่า	อัฐ - ลด
๓๑๒.	อัฐิ	อ่านว่า	อัฐ - ติ
๓๑๓.	อันตรธาน	อ่านว่า	อั้น - ตะ - ระ - ทาน, อั้น - ตระ - ทาน
๓๑๔.	อากาศธาตุ	อ่านว่า	อา - กาด - สะ - ทาด
๓๑๕.	อาชยาน	อ่านว่า	อา - ชะ - หยาน, อา - ชะ - ยาน
๓๑๖.	อาชญา	อ่านว่า	อาด - ยา, อาด - ชะ - ยา
๓๑๗.	อินทผลัม	อ่านว่า	อิน - ทะ - ผะ - ลัม
๓๑๘.	อินทระณู	อ่านว่า	อิน - ทะ - นู
๓๑๙.	อินทรวีเชียรฉันท	อ่านว่า	อิน - ทะ - วิ - เชียน - ฉันท
๓๒๐.	อุณหภูมิ	อ่านว่า	อุณ - หะ - พุม
๓๒๑.	อุตราวัฏ	อ่านว่า	อุด - ตะ - รา - วัฏ
๓๒๒.	อุตริ	อ่านว่า	อุด - ตะ - ตรี
๓๒๓.	อุทธรณ์	อ่านว่า	อุด - ทอน
๓๒๔.	เอิกเกริก	อ่านว่า	เอิก - กะ - เกริก

แบบฝึกหัดอรรถนัยเชิงสังเคราะห์ เรื่องคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

คำ	ความหมาย
กรณี กรณียี่	คดี เรื่อง เหตุ กิจ อันพึงทำ อันควรทำ
กักกัน กักขัง กักตัว ตุน กักตุน	กำหนดให้อยู่เพื่อคัดสันดาน บังคับให้อยู่ในสถานที่อันจำกัด ยึดตัวบุคคลไว้ ไม่ปล่อยตัวไป เก็บกัก ผู้มีทุนตุนสินค้า ยึดเก็บรวบรวมไว้(กักตุนสินค้า)
กิจกรรม กิจการ กิจวัตร กิจธุระ	การปฏิบัติงาน ธุระ การงานที่ประกอบ กิจอื่น ๆ ที่ทำเป็นประจำ ธุระการงาน กิจการงาน
กีดกัน กีดขวาง คัดค้าน	กันท่า กันไม่ให้เป็นไปได้ กีดกัน ทำเกาะกาะ เครื่องกันถนน หรือทางเดิน เครื่องกีดขวาง ทักท้วง ทัดทาน ห้ามปราม เช่น การออกเสียง เลือกตั้งเป็นสิทธิที่จะคัดค้านการกระทำ
เกร็ด เกล็ด	ส่วนย่อย ส่วนเบ็ดเตล็ด ส่วนที่ซ้อนเหลื่อมกันเป็นแผ่นๆ
เกษียณ เกษียณ เกษียร	สิ้นไป กำหนด ค่าอายุ ชิดขึ้นอายุ ข้อความที่เขียนแทรกไว้ น้ำนม สากร
เกี่ยวข้อง เกี่ยวดวง เกี่ยวพัน	ติดต่อกัน มีส่วนอยู่ด้วย เกี่ยวเนื่องกันทางญาติ เนื่องกัน พัวพัน
แก้แค้น แก้เผ็ด แก้ล่า	ทำตอบแทนให้หายแค้น ทำตอบแทนแก่ผู้ที่เคยทำความผิดร้ายเจ็บปวดแก่ตัวไว้ ตอบแทนให้เท่าเทียมหรือหนักมือขึ้น

ขัดขวาง	ไม่สะดวก คัดค้าน
ขัดขืน	ไม่ทำตาม ไม่ประพฤติตาม
ขัดคอ	พูดขวาง ไม่ให้ทำได้สะดวก
ขัดเคือง	โกรธเคือง
ขัดใจ	ทำไม่ถูกใจ
ขั้ ควั้ คั้ พั้	ขั้ ตอน ลำดั้ ทำให้เป็นรอย คั้ยคมมีดโดยรอบ กั้ไว้ แทรกไว้ ในระหว้า ทำสิ่งเป็นเส้นให้รวมเกลียวกันเป็นเชือก(พั้เชือก) คลั้งจั้พั้ให้เป็นเล่มเทียบ(พั้เทียบ)
ความรู้ ความสามารถ	ความเข้าใจ ทราบ จำได้ มีคุณสมบัติ เหมาะแก่การจัดทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
คุณวุฒิ ประสิทธิภาพ สมรรถภาพ	ความดี ความสามารถ ที่เหมาะแก่ตำแหน่งหน้าที่ ความคล่องแคล่วในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ ความสามารถ
คุณค่า คุณประโยชน์ คุณภาพ คุณธรรม คุณสมบัติ	ความดี ประโยชน์อันเป็นความดี ลักษณะความดี ลักษณะประจำบุคคลหรือสิ่งของ ธรรมดี ความดี ธรรมแห่งความดี คุณงามความดี คุณความดี ลักษณะประจำตัว ซึ่งบุคคลต้องมีก่อนที่จะได้มาซึ่งสิทธิ์หรือตำแหน่ง
โครงการ แผนการ หลักการ	รูปการตามที่กะไว้ โครงการ อูบาย แบบของงานที่กะไว้ สิ่งที่ยึดมั่นในการทำงาน แผนงาน ข้อกำหนดที่จะปฏิบัติ
จัดเจน ชำนาญ เชี่ยวชาญ ชำนาญการ ประสบการณ์	แจ้งเจน ประจักษ์ ู้หรือ ู้สึกโดยสังเกตหรือประสบมา ู้ว่องไว คล่องแคล่ว ู้คล่องแคล่ว ชำนาญมาก ชำนาญงาน งานคล่องแคล่ว ความชัดเจน
แจ้ง เผย ประกาศ เสนอ	บอก ู้ กระจ่าง สว่าง ชัด เบิก เปิด ขยาย แยมออก แจ้งให้ทราบทั่วไป ป่าวร้อง ยื่นต่อ นำขึ้นอ้าง ยกขึ้น กล่าว บอกใหู้้ ชี้แจง แสดงให้เห็น

โจร มาตรการ ผู้ร้าย โทษ อาชญากร	ผู้ร้ายลักปล้น ผู้ปล้น ผู้ฆ่า โจรผู้ทำประทุษกรรม เจ้าหน้าที่ประหารชีวิตนักโทษ ผู้กระทำผิดอาชญา หรือ ผู้ร้ายที่ก่ออาชญากรรม
ฉุกเฉิน ฉุกเฉิน ฉุกเฉิน วิกฤต วิกฤติ	เกิดขึ้นเป็นเหตุปัจจุบันทันด่วนทำให้เกิดความหุลมุนวุ่นวาย สับสนวุ่นวาย หรือ อย่างรีบเร่ง วุ่นวาย ขวักไขว่ แปลกจากเดิม ไม่ปกติ
ชัย ไชย	การชนะ มีชัย ดีกว่า เจริญกว่า
หุลมุน อลวน อลเวง อลหม่าน	วุ่นวาย ขวักไขว่ วุ่นวาย สับสน ก๊อง ดั่ง เซ็งแซ่ สับสน แดกดัน
ตระบัด ระบัด สะบัด	ประเดี๋ยว บัดใจ ทันใด ผลิ แดกไปอ่อน แดกขนอ่อน กระพือ สลัด ทำให้หลุด
ตรวจ ตรวจตรา ตรวจสอบ ไต่สวน	สอบสวน สอดดู ดูให้ถูกต้อง สำรวจและพิจารณา ตระเวนดูเพื่อระวังเหตุการณ์ สำรวจและสอบสวน สำรวจ และนับจำนวนว่าถูกต้องหรือไม่ สอบถาม(ศาลนัดไต่สวนปากคำ)
ทรรศนะ ทักษะ ทัศนคติ เจตคติ ทัศนวิสัย	ความเห็น การเห็น เครื่องรู้เห็น สิ่งที่เห็น การแสดง ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Attitude) ความกระจ่างของอากาศ
อนุญาต อนุมัติ อนุญาต	ยินยอม ยอมให้ ตกลง เห็นชอบตาม เป็นไปตามไม่ขัดขึ้น คล้อยตาม
ปฏิบัติ ปฏิบัติ ปณิธาน	การให้คำมั่นสัญญา หรือการยืนยันโดยถือ เอาศักดิ์สิทธิ์ หรือความสุจริตเป็นที่ตั้ง การให้คำมั่นโดยสุจริตใจ ปณิธาน ตั้งความปรารถนา

ประวัติการ ประวัติการณ์ ประวัติกาล	เรื่องราวที่เป็นมาแล้ว แต่ก่อนตามลำดับสมัย เหตุการณ์ที่มีค่าควรบันทึก สมัยที่มีบันทึกเหตุการณ์
พัฒนาการ วิวัฒนาการ วิบัติ อุบัติ	ความเจริญก้าวหน้า ความเจริญรุ่งเรือง ความคลี่คลายไปในทางเจริญ พิบัติ ฉิบหาย ความผิด โทษ เคลื่อนคลาด การเกิดขึ้น กำเนิด บังเกิด รากเหง้า เหตุ เกิดขึ้น
สรร สรรสร้าง สรรค์	เลือก คัด เลือกว่า แกล้งเลือก สร้าง
สร้างสรรค์ สร้างเสริม	สร้าง ทำ ปลูก ทำหรือสร้าง เพิ่มเติม
สิทธิ เสรีภาพ	อำนาจอันชอบธรรม การมีสิทธิที่จะพูดจะทำได้โดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น
หลักการ หลักเกณฑ์ หลักฐาน หลักธรรม	สิ่งยึดมั่นในการทำงาน แผนงาน ข้อกำหนดที่จะปฏิบัติ ข้อกำหนดที่ต้องถือปฏิบัติ ความมั่นคงอันเป็นพื้นที่ตั้ง สิ่งที่ใช้ในการพิสูจน์ ธรรมอันเป็นหลักยึดมั่น
ห้าวหาญ เหี้ยมหาญ ฮึกเหิม	กล้าอย่างมูทะลุ ดุร้ายกล้าหาญ กล้าด้วยความคะนอง
อุบัติเหตุ อุบัติเหตุร้าย	เหตุที่เกิดขึ้นโดนไม่ทันคิด ความบังเอิญเป็น อุบัติเหตุ และอันตราย(อุบัติเหตุ = อัปรีห์ จัญไร)
อุดมการ อุดมคติ อุทาหรณ์	แผนการตามความคิดเห็นแห่งตนหรือคณะ แนวดำเนินชีวิต ความคิดเห็นที่พึงใจแห่งตน คิดว่าเป็นแบบอย่างอันดีเลิศ ตัวอย่าง การอ้างอิง การยกขึ้นให้เห็น
ผล ผลเรือ	หลงลืม หรือไม่ระวังตัวชั่วขณะหนึ่ง เดินเล่อ ไม่รอบคอบ สุรุษสุร้าย
ผิด ผลัด	ขอเลื่อนเวลาไป ย้ายไปย้ายมา เปลี่ยน

ผุด ผลุด ผลุบ	โผล่ขึ้น ทะลิ่งขึ้น สูงเด่นขึ้น หลุดเข้าหลุดออกโดยเร็ว มุดเข้ามุดออกโดยเร็ว ค้ำลง มุดลง หรือ เข้าออกโดยเร็ว
กบ กลบ	เต็มมาก เต็มแน่น กริยาที่เอาสิ่งที่เป็นผงโรยทับข้างบนเพื่อปิดบัง เอาดินหรือสิ่งอื่น ๆ ไล่ลงไปในที่ที่เป็นหลุมเป็นบ่อหรือแอ่ง เพื่อให้เต็มหรือไม่เห็นร่องรอย
หวาด หวั่น	เป็นความรู้สึกคร้ามเกรง สะดุ้งกลัว หรือพรุ้งพรุ้งในสิ่งที่เคยเกิดกับเราว่าจะเกิดขึ้นกับเราอีก เป็นความรู้สึกคร้ามเกรง สะดุ้งกลัว หรือพรุ้งพรุ้งว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะเกิดขึ้นกับตนเอง โดยสิ่งนั้นๆ ไม่เคยเกิดกับตนมาก่อนเลย
เผยแผ่ เผยแพร่	การทำให้ขยายออกไป ด้วยการยกเอาความคิดเด่นของสิ่งที่จะเผยแผ่มาทำให้ปรากฏแก่ผู้รับทำให้ผู้รับได้ทราบในสิ่งที่ยังไม่รู้ไม่ทราบ แต่ไม่มีการบังคับให้เชื่อหรือจำต้องรับเอาแต่ประกาศใด เช่น การเผยแผ่ศาสนา เป็นต้น การโฆษณาให้แพร่หลาย สิ่งที่โฆษณานั้นจะดีหรือไม่ดีก็ได้ ผู้เผยแพร่ไม่ได้คำนึงถึงผู้รับแต่หวังผลประโยชน์ของตนฝ่ายเดียวเช่น การเผยแพร่ลัทธิ เป็นต้น
คิดอ่าน คิดค้น	การตรិตรองเพื่อหาทางแก้ไข ที่จะขจัดปัญหาหรืออุปสรรค ทั้งที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต การทำงาน การสัมพันธ์กับคนอื่นให้หมดไปหรือลดน้อยลง การตริตรองเพื่อหาข้อเท็จจริง หลักการหรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบดูว่าสิ่งนั้นมีข้อเท็จจริงประการใด รวมถึงการประดิษฐ์หรือสร้าง
ขมิขมั้น ขะมักเขม้น กุกูกูจ่อ	เร็ว เร็วพลัน ทันที, ทำในทันทีทันใด ไม่มัวช้าให้เสียเวลาแม้เพียงนาทีเดียว หลังจากที่ได้รับมอบหมายให้ทำแล้ว รีบทำ ตั้งใจทำ, รีบทำด้วยความตั้งใจ เพื่อให้งานนั้นเสร็จเรียบร้อย ไม่มีอะไรผิดพลาด ทำเป็นเจ้ากี้เจ้าการ, เป็นเจ้ากี้เจ้าการเข้าไปทำโดยที่ไม่มีใครมอบหมายให้ทำ ทั้งนี้อาจมีจุดประสงค์เพื่อประจบหรือหวังจะได้หน้าได้ตา
คร่ำครึ คร่ำคร่า คร่ำครอะ คร่ำหวอด มอซอ	เก่าเกินไปไม่ทันสมัย เกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิด เช่นความเชื่อ ความเห็น เก่าแก่จนชำรุด ทรุคโทรม เกี่ยวข้องกับวัตถุอันเป็นรูปธรรม สกปรก เปราะเปื้อน อยู่นานจนแก่ ไม่สะอาด ไม่สวยงาม ไม่สดชื่นผ่องใส

ขัดจังหวะ	แทรกเข้ามาในขณะที่คนอื่นกำลังทำอะไรอยู่ เป็นเหตุให้ผู้ที่กำลังทำอะไรมันต้องหยุดชะงักไปชั่วคราว การขัดจังหวะเป็นไปโดยไม่มีเจตนา
ขัดบท	แทรกเข้ามาในขณะที่คนอื่นพูดยังไม่จบเรื่อง โดยไม่คำนึงถึงว่าโอกาสที่ตัวเองจะพูดนั้นถึงเวลาแล้วหรือยัง
จนตรอก	ไม่มีทางไป สภาพที่ไม่สามารถจะพึ่งตนเองหรือผู้อื่นได้
จนมุม	ไม่มีทางหนี ใช้ในกรณีที่มีคนหนีและคนไล่ หรือใช้กรณีที่มีการต่อสู้ที่ต้องใช้ชั้นเชิงเข้าห้ำหั่นกัน หรือใช้เกี่ยวกับการซักถามปัญหาเพื่อลงภูมิปัญญาของผู้ตอบ
จนเต็ม	ไม่มีทางเดิน, เคลื่อนไหวหรือดำเนินต่อไปไม่ได้แล้ว ใช้เกี่ยวกับการทำงานหรือการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ
ทดแทน	กระทำตอบให้สมหรือทัดเทียมกันกับที่ได้รับผลของการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งมาแล้ว
ชดเชย	ใช้แทนสิ่งที่เสียไป เพื่อให้คุ้มหรือสมดุลกับสิ่งที่ต้องเสียไป
ชดใช้	ใช้ทดแทนสิ่งที่ใช้หรือเสียไป ใช้เป็นคำทวงจ่ายสำหรับเจ้าหน้าที่ทวงจ่ายไปก่อนแล้ว
คับคั่ง	มากจนต้องขัดเขียดหรือเบียดเสียดกัน
แน่นหนา	มั่งคั่ง แข็งแรง เป็นปึกแผ่น
หนาแน่น	มากจนแน่นทึบ
โปรด	ใช้ในกรณีที่บอกกล่าว ขอร้อง หรือวิงวอนนั้นเป็นประโยชน์หรือเกิดผลดีแก่ผู้ฟัง
กรุณา	ใช้ในกรณีที่บอกกล่าว ขอร้อง หรือวิงวอนนั้นเป็นประโยชน์หรือเกิดผลดีแก่ผู้พูด
จุกจิก	จู้จี้ เล็กน้อย รกทวน
จุกจิบ	การกินน้อย ๆ ไม่เป็นมือเป็นครว กินพำเพื่อที่ละเล็กที่ละน้อย
กะปริดกะปรอย	มีอาการออกหรือไหลออกน้อย ๆ หยุดบ้างออกบ้าง
กะปริบกะปรอย	ปริบ ๆ ปรอย ๆ เล็ก ๆ น้อย ๆ
วางใจ	ปล่อยให้ทำโดยไม่ต้องเป็นห่วง หรือกังวลว่าจะเกิดความผิดพลาดขึ้น
ไว้ใจ	เชื่อใจว่ามีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่คิดร้ายหรือคิดหาผลประโยชน์ เพื่อตัวเอง แล้วทำให้ผู้อื่นเสียหายเดือดร้อน
ตายใจ	เชื่ออย่างไม่ระวางแคลงใจ
นอนใจ	ไม่กังวล ไม่รีบร้อน ใจเย็น
ซาบซึ้ง	เฝื่อนอบซาบซ่านเข้าไปในจิตใจ เช่นซาบซึ้งในรสพระธรรม,ซาบซึ้งในรสวรรณคดี
ทราบซึ้ง	รู้หรือเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ไม่มีปัญหาอะไรเคลือบแคลงสงสัยอีกแล้ว
สอดส่อง	พิจารณา ตรวจสอบดูด้วยใจ
สอดส่าย	ใช้สายตากวาดดูไปทั่ว เพื่อค้นหาอะไรอย่างใดอย่างหนึ่ง

ภาคภูมิ ภูมิฐาน	มีสง่า ท่าทางฝั่งผายน่าเกรงขาม เน้นที่ความเข้มแข็ง ความเด็ดขาด ความแข็งแกร่ง มีความสง่า น่านับถือ เน้นที่ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีอำนาจ และความมีบุญวาสนา ภูมิฐานยังใช้กับบ้านเรือนหรือสิ่งก่อสร้างได้ด้วย
ไถ่เกลี้ย เกลี้ยกล่อม	ทำให้ปรองดองกัน มีการพูดหวานล่อม ชี้แนะ แนะนำ ชักชวนหรือจูงใจโดยมุ่งให้ คู่กรณีปรองดองกัน คินคิกัน ชักชวนให้เห็นดีด้วย มีการกระทำคล้ายการไถ่เกลี้ย แต่มุ่งหมายให้คนอื่นเห็นดีด้วย กับตนคล้อยตามตน
กระฉับกระเฉง กระปรี้กระเปร่า กระชุ่มกระชวย	ความคล่องแคล่วเหมาะสมแห่งกิริยาอาการในการเคลื่อนไหวและการทำงานเป็นธรรมชาติอยู่เอง ความคล่องแคล่ว ว่องไว และรวมไปถึงสภาพจิตใจของบุคคลที่มีความรู้สึกสดชื่น คึกคัก ความแข็งแรง ความเป็นหนุ่ม การมีผิวพรรณผ่องใส มีจิตใจสดชื่นขึ้น
ยืดยาว ยืดยื้อ ยืดยาด	ยาวมาก ใช้ประกอบถ้อยคำ ข้อความหรือเรื่องราวต่าง ๆ นานเกินควร ไมใคร่จะจบสิ้น ชักช้านานเวลา ชักช้า อืดอาด เฉื่อยชา
พฤติกรรม พฤติกรรม	การกระทำหรืออาการที่แสดงออกโดยทั่วไปตามปกติทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งก่อให้เกิดเหตุที่จะนำไปสู่ผลอย่างใดอย่างหนึ่ง